

Wg. 40.

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE
INDOLE ATQVE EFFECTIBVS
INSTRUMENTI ADSECVRATIONIS
QVOD VULGO
POLIZAM

VOCANT
PRAESERTIM EX IURE HAMBVRGENSI
SPECTATI

QVAM
AVCTORITATE INCLYTI IURECONSVLTORVM
ORDINIS

IN
ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA
PRO
SVMMIS IN VTROQVE IURE HONORIBVS
RITE OBTINENDIS

DEFENDET
DIE V APRILIS MDCCLXXXVI.
JOANNES MATTHIAS HASSE
HAMBVRGENSIS

GOTTINGAE
TYPIS H. M. GRAEVE, ACAD. TYPOGR.

DISSERTATIO IN PRAESENTIA
RE
HONORABILIS ACADEMIAE
INSTRUMENTI OBSERVATIONIS
GOTTFRIDUS
POLIZIUM

PHYSICAE
PRAESIDIUM REVERENDISSIMO

AV. KONTAKT IN DER UNIVERSITÄT
DIESE

ACADEMIAE
REVERENDISSIMO

DE
IN PRAESENTIA

LETT
DIESE

SACRI ROMANI IMPERII
LIBERAE ET INCLYTAE
REIPUBLICAE HAMBVRGENSIS
SENATVI
SPLENDIDISSIMO ET AMPLISSIMO
VIRIS
MAGNIFICIS PERILLVSTRIBVS CONSVL-
TISSIMIS EXCELLENTISSIMIS

PATRIAE PATRIBVS
PATRONIS ET FAVORIBVS
SVIS INDVLGENTISSIMIS

HAECCÉ
STVDIORVM SVORVM CONAMINA
OMNI QVA PAR EST REVERENTIA ET VERECVNDIA

OFFERT
TANTORVM NOMINVM

CVLTOR OBSERVANTISSIMVS
AVCTOR

SECTIO I.

DE

CONTRACTU ADSECURATIONIS ET POLIZZA IN GENERE.

§. 1.

Adsecuratio est conventio, qua quis periculum alicujus rei pro definito pretio in se recipit.

Hic, qui rem alterius sui periculi facit, *adsecurator*, is vero, qui rem suam adsecuratione tueri curat, *adsecuratus* vocatur. Pretium denique pro suscepto periculo promissum, *praemii* nomine venit.

§. 2.

Origo hujus contractus maxime est incerta. Alii quaedam ejus vestigia jamjam sub fine saeculi duodecimi in Gallia deprehendi perhibent; a) alii vero saeculum decimum tertium & quartum adsecura-

a) VON SONNENFELS Grundsaetze der Polizey, Handlung und Finanz. Th. II, p. 391.
LUDOVICI neu eroefnete Akademie der Kaufleute sub artic.

A

Affecuranz.
MAY Versuch einer Einleitung in die allgemeine Affecuranzwissenschaft, Band II. Stück 5. Hauptstück 1. §. 792.

curationum origini adsignant; a) nec defunt, qui ante saeculum decimum quintum & sextum illas in usu fuisse negent b).

§. 3.

Hanc in rem, a scopo nobis proposito nimis alienam, penitus haud inquirimus. Scire sufficit, adsecurationis contractum promovendi commercii causa introductum, neque ab initio ex certis regulis, sed ex pleno contrahentium arbitrio, initum fuisse.

Adsecurationis objecta si respicimus, primum quidem ad ea tantummodo, quae per mare transvehenda erant, postea vero ad alias etiam quascunque res applicata est adsecuratio; ita, ut vel merces plaustro in alium locum vehendae, c) naves ipsae, domus, horrea, cellae subterraneae d) &, paucis ut multa complectar, omnia, quae igne, aqua, bello e) aliove quocunque modo detrimentum capere possunt, quid? quod vita & libertas hominum, f) lucrum imaginatum g), praemium ad-

a) HERTIUS in paroemiis Juris Germanici Lib. I. paroem. 43. §. 7.

b) LANGENBEK Anmerkungen ueber das hamb. Schiff- und Seerecht Supplem. VI. von Affecuranzen §. II.

c) HAMB. ASSEC. ORDN. Tit. III. A. I. Rotterd. A. O. a. 6. SIGISMUND SCACCIA tractatus de commerciis §. I. Qu. 1. n. 142 und 292. §. 3.

d) H. A. O. T. III. A. 2. ROTTERD. A. O. a. 13.

e) H. A. O. I. c.

f) H. A. O. I. c. a. I. AMSTERD. A. O. a. 13. ALLGEM. LANDRECHT F. D. PREUSS. STAATEN Th. II. Tit. 8. §. 1970. FRANZ. SEERECHT. I. III. t. I. a. 9.

g) H. A. O. I. c. a. 2. SCHWED. A. O. a. 3. §. I. ALLGEM. LANDR. &c. I. c. §. 1991. AMST. A. O. a. 17.

Vetita autem est haec adsecuratio in ROTTERD. A. O. a. 18. FRANZ. SEERECHT I. III. t. 6. a. 15. COPENH. A. O. a. 6. §. 3.

adsecurationis a) nec non sponſiones adſecurari poſſint. Quo factum eſt, ut adſecuratio hodie non medium ſit tantummodo promovendi commercia, ſed etiam ſingulare genus commercii habeatur b).

§. 4.

Ad eſſentiam hujus contractus, in ſe ſpectati, ſcriptura haud requiritur, quippe quum ille; ſimulatque contrahentes in ſuſcipiendum periculum ſolvendumque praemium conſenſerint, perfectus ſit. c)

Neque antiquiſſimis temporibus hac in re uſi ſunt ſcriptura; omnia poſita erant in fide bona contrahentium litesque fortaliſſi ſubortae per teſtes atque juramenta dirimebantur d).

Quum vero poſtea, commercio magis magisque effloſcente, adſecurationes augeſcerent eademque ſuper objectis, huc uſque haud ſolitae, inirentur; quin imo contractibus adjectae conditiones pro diverſitate objecti admodum diverſae evaderent: non potuerunt non multiplicari lites, quarum deciſionem difficillimam eſſe oportuit, quum non ſtatim poſt initum contractum, ſed poſt quoddam tempus obligationem ſuſceptam adimplere potuerit e) adſecuratur. Quo igitur ejusmodi lites ſive plane elidantur, ſive ad decidendum ſaltem reddantur

a) H. A. O. T. III. a. 3. ALLG. LANDR. §. 1989.

b) V. SONNENFELS I. c. T. II. P. 393.

c) III. POPPE Diſſ. de litium aſſecurat. cauſa orientium deciſione p. 17. §. 8. WERLHOF Diſſert. de iuſtrum. adſec. vulgo Polizza,

p. 27. §. 8. EMERIGON traité des aſſurances T. I. p. 26. BALDASSERONI delle aſſecurazioni maritime. T. I. p. 36. §. 8.

d) GUIDON DE LA MER, ch. I. a. I. EMERIGON I. c.

e) POPPE I. c. p. 18.

eur faciliores, in pluribus adsecurationum ordinationibus, quas ceterae sensim ad unam fere omnes secutae sunt, a) sub poena nullitatis totius negotii cautum est, ne ullus adsecurationis contractus absque scriptura celebretur. Quem quidem in finem ex nonnullis ordinationibus litterae publica auctoritate munitae adhibendae sunt, ita, ut privatis instrumentis uti nefas sit. b) Atque sic quidem scriptura licet ad negotii, de quo loquimur, naturam haud pertineat, lege tamen iubente adeo necessaria facta est, ut adsecurationis contractus, super quo scriptura haud confecta est, omnino infirmetur.

§. 5.

Instrumentum hocce, POLIZZAE nomine insignitum, nihil aliud est, quam scriptura super adsecurationis contractu secundum formam legibus praescriptam confecta. c)

Ad etymologiam vocabuli quod attinet, de eadem viri docti maxime inter se disputant. Optime autem illud, ut mea fert sententia, a verbo latino *polliceri* derivatur. d)

§. 6.

Adsecurationis instrumenta vario modo dividuntur. Primum enim, si ad objecta, super quibus illa consiciuntur, spectamus, tot poli-

- a) H. A. O. T. I. a. I. VERORDNUNG PHILIPPS II. a. 34 und 36. L'ORD. DE LOUIS XIV. I. III. t. 6. a. 2. NEU. ROTTERD. A. O. a. 76. AMST. A. O. a. 38. ALLGEM. LANDR. I. c. §. 2064. EMERIGON T. I. p. 27.
b) ANTW. A. O. v. Phil. II. a. 2. SPAN. A. O. v. Phil. II. a. 34.

EMERIGON I. c.

c) WERLHOF I. c. p. 27. §. 8.

d) WERLHOF I. c. §. 7.

HERRMAN VON DER HARDT epistola de germana polizzae origine.

MICHAEL RICHEY Anmerkungen ueber diese Epistolam.

polizzarum genera oriuntur, quot sunt objecta adsecurationum; aliae e. c. quae super mercibus, iisdemque vel per mare vel per terram transvehendis, aliae, quae super nave ipsa cett. conduntur, a) Deinde ratione modi & solemnitatium, prout instrumenta vel publica, vel privata auctoritate conficiuntur, in publica & privata abeunt. Quoad effectum autem inter varia haec polizzarum genera nihil discriminis interest, nisi hujus illiusve loci leges caveant, ut quaecunque polizza publica auctoritate conficiatur. b) Neque tacitus hic praeterire possum polizzam in *bianco* quam vocant, sub qua quidem eam comprehendo, quae, contractu adsecurationis ipsi nondum inserto, ab adsecuratore subscribitur.

Verum fraus atque lites, quae hinc parari possunt, ansam dederunt, ut ejusmodi instrumentorum usus in omnibus fere adsecurationum ordinationibus prohiberetur. Quae quidem licet ita sint, eadem tamen vel nostris diebus haud raro adhiberi scimus. c)

§. 7.

Ubi adsecurationis contractus satis frequenter ineuntur, ibi etiam pro diversitate objecti adsecurationis, instrumentorum diversa exstant exempla, typis expressa, quibus quidem sub poena nullitatis negotii contrahentes uti oportet d). Horum patria adsecurationis ordinationis

a) WERLHOF I. c. §. 9. p. 28.

b) STYPMANNUS p. 4. c. 7. n. 421. p. 139. & n. 499.

c) EMERIGNON I. c. t. I. p. 47.
LANGENBEKS Anmerkungen

p. 380. §. 24. L'ORDONN. DE LOUIS XIV. L. 3. t. 6.

d) H. A. O. T. I. a. I. T. XXIII. a. 4. AMST. A. O. a. 38. SCHWED. A. O. a. 4. §. I.

dinatio septem diversa genera exhibet, quae nominatim, 1) ad ipsius navis, 2) mercium mari transvehendarum, 3) bodemeriae & vecturae mercium, 4) piscatus Groenlandiensis cet., 5) vitae hominis, 6) periculi Turcarum, 7) mercium per fluvium terramve transvehendarum adsecurationem spectant. a) Quarum quidem polizzarum usus tum denum cessat, si quis domus, horrea, cellas subterraneas, aliaque objecta, ad quae instrumenta, modo commemorata non spectant, adsecurari velit. Hisce nimirum casibus aliis exemplis, privata contractuum auctoritate conficiendis, locus est, quae in iudicio eodem robore gaudent eosdemque producant effectus, ac si typis expressae sint.

§. 8.

Ad exempla polizzarum typis expressarum, quod attinet, haec ita comparata sunt, ut nil, nisi essentialia contractus contineant, spatiis vacuis ad implenda ea destinatis, quae praeter essentialia contractus paciscentes sibi stipulentur, linea autem transversa delendis, quoties nihil adjectum fuerit. b) Multum igitur abest, ut vetitum sit, ne partes praeter istas condiciones, quarum in eiusmodi polizzis mentio facta est, alias paciscantur, ut hae potius, quatenus in subscriptione additae sint exemplo, non eadem solum cum illis, quae typis expressae sunt, gaudeant virtute, verum etiam, si his repugnent, iisdem praefereendae sint. c)

§. 9.

a) H. A. O. T. III. a. I.

b) L'ORDONN. DE LOUIS XIV. L. III, t. 64. a. 8.

c) H. A. O. T. IV. a. I. Ill. POPPE I, c. S. 8. p. 19.

§. 9.

Pro quavis navi & pro singulis mercibus, diversis navibus impositis, singulae adhibendae sunt polizae, quippe quum plures contractus in unam conferre non liceat polizam. a) Ceterum, quamvis una eademque res vel propterea bis affecurari nequeat, b) quod quae nullum periculum subeunt, adsecurationem haud recipiant; nihilo tamen minus fieri posse, ut super una eademque re plures polizae conficiantur, facili negotio cuius intellectu erit, animo secum perpendiculari, plures adsecurationes, quae, si in unam conferantur, rei adsecuratae pretium non superent, unius omnino adsecurationis naturam nancisci.

S E C T I O II.

DE IIS, QUAE IN ADSECURATIONUM INSTRUMENTIS
REQUIRUNTUR.

§. 10.

Paucis hisce praemissis jam ad interna polizzarum requisita me convertito, ita tamen, ut non nisi de iis, quae super mercibus, mari transvehendis, & super navi ipsa conficiuntur, ut quae frequentissime occurrunt, secundum polizzarum ordinem locuturus sim, reliqua aliorum disquisitioni atque studio relicturus.

§. 11.

- a) H. A. O. T. XXIII. a. 4. AMST.
A. O. a. 58. SCHWED. a. 4. §. 1.
b) Exceptio est in adsecur. super

sponsionibus, ut & quodammodo in realsecuratione.

1. *Nomen adsecurati.*

Sicuti alius cujuscunque, ita etiam adsecurationis contractus natura postulat, ut contrahentes se invicem noscant; unde sequitur, ut in polizza nomen adsecurati exprimendum sit, quia alias adsecurator scire non potest, quisnam ille sit, quocum contractum adsecurationis iniverit a). Complures tamen adsecurationis ordinationes, ab hac regula recedentes, permittunt; adsecurati nominis loco, polizze verba inferri „*Zeiger dieses vel fuer Rechnung, wen es angehen mag*; b) id, quod tamen in aliis adsecurationis ordinationibus expresse vetitum est. c)

Adsecurato autem fere semper integrum est, in polizza indicare, an proprio mandatariove nomine adsecurationem pactus sit; casumque posteriorem verba: *fuer fremde Rechnung*, instrumento addita, satis clare indicant d). Neque vero mandans nominetur opus est, cum adsecuratoris re vera nihil intersit, mandantem scire; etenim, intuitu obligationis ad solvendum praemium mandatarius adsecuratori obstrictus manet. e) Quodsi autem, qui adsecurationem contrahit, adhuc ignorat, num merces adsecurate sibi sint propriae, an mandatae, quod quidem

a) cl. BUESCH p. 52. §. 6. ALLGEM. LANDR. 1. c. §. 2069.
EMERIGON l. c. p. 55. FR. SEERECHE l. III. t. 6. a. 3.
DANZIGER WILLKUEHR T. I. c. 4. Abschn. 10. a. 3.
b) H. A. O. T. I. A. 1. a. 4. n. I.

ALLGEM. LANDR. §. 2071.
c) AMST. A. O. a. 2. SCHWED. a. 4.
d) H. A. O. T. I. a. 4. n. 2.
BUSCH l. c.
e) ALLGEM. LANDR. §. 2105.
EMERIGON T. I. p. 134. STRACCHA p. 606.

quidem ob longinquitatem loci interdum accidit, ipsi verba fuer eigene oder fuer fremde Rechnung addere a) licet.

Omnibus vero hucusque commemoratis casibus adsecurator, ubi restituendum est damnum, rei adsecuratee illatum, jus habet proficendi, ut nomen adsecurati sibi indicetur, & quaevis legitimatio ad probandam communionem rei deperditae necessaria, adferatur. b)

Domicilium adsecurati tum modo adponendum videtur, quum eo ipso susceptum augeatur periculum ejusque ignorantia non possit non deteriorem reddere adsecuratoris conditionem. c) id quod e. c. contingit, si adsecuratus inter belligerantes vivat.

§. 12.

II. *Nominatio mercium adsecuratorum.*

Omne id, quod periculum subit, adsecurari potest, nisi lex specialis quarundam harum rerum adsecurationem prohibeat. Quae vero sub ejusmodi prohibitione contineantur, sigillatim hic recensere, mearum partium non duco, praesertim quum illa pro locorum diversitate maxime variantur. Comprehenduntur autem objecta adsecurationis fere semper sub generali nominatione *der Kaufmannschaften*, quae quidem appellatio loco specialis rerum adsecuratorum indicis polizae inferi solet. d) Neque tamen desunt res, quae speciali significatione indigent. e)

Atque

a) H. A. O. T. I. a. 4. n. 2.

b) H. A. O. T. XIII. a. 2. ALL-
GEM. LANDR. §. 2072.

c) MAGENS Versuch &c. p. 9.
§. 8.

d) H. A. O. T. IV. a. 8.

e) H. A. O. I, c.

B

Atque huc pertinent adsecurationes:

1) super mercibus fluidis & corruptibilibus, a) in quibus definiendis adsecurat. Ordinn. valde discrepant, 2) super apparatu bellico, b) 3) super mercibus, quas natio aliqua, bellum gerens, vetitas declaraverit, c) 4) super gemmis, nec non auro argentoque & signato & non signato, super margaritis rebusque pretiosis, d) 5) super fervis & bestiiis, e) 6) super pecunia bodmeratitia. f) 7) Porro, quoties adsecurator adsecurationem susceptam readsecurare curat, in polizza expresse notandum est, adsecurationem hanc continere readsecurationem. g) 8) Si adsecuratio mercium ita fit, ut nomen navis, quibus illae insunt, haud laudari possit, h) adsecuratum omnia rerum adsecurarum characteres tam adcurate indicare oportet, ut illae ab aliis distingui possint. Huc vero pertinet, ut v. c. mercium qualitatis atque ponderis, nec non signorum, ipsis impositorum, mentio fiat. Ceterum simulatque de navi ipsa certi quid compertum habet adsecuratus, hoc cum adsecuratore statim

a) HAMB. SEER. T. IV. a. 8.

FRANZOES. SEER. I. III. t. 6.

a. 31. MIDDELB. A. O. a. 7.

SCHWED. A. O. T. V. § 4.

b) H. A. O. T. IV. a. 10. RECAP.

DE LEYES DELAS Indias. Ley.

XXXIII XXXVI. und XLVI.

c) H. A. O. T. IV. a. 10. SCHWED.

A. O. a. V § 3.

ROTTERD. A. O. a. 3. FR. SEER.

I. c.

d) MIDDELB. A. O. a. 7. ROTTERD.

a. 41. AMST. a. 10. SCHWED.

a. 5. §. 3. DANZIG. WILK.

Cap. 4. Abschn. 10. a. 3.

A. O. HAMB. c. 1. supra recensitas

res etiam sub nomine *Kaufmannschaften* comprehendit.

e) RECAP. I. c. EDICT. FLORENT.

f) AMST. A. O. a. 21.

g) H. A. O. T. XIII. a. I.

SCHWED. A. O. a. 10. §. 1.

h) ORD. AMST. a. 7. praescribit,

ut hocce casu nomen mandantis,

ut & dies, qua adsecurationis negotium mandatum est,

asseratur nec in ejusmodi polizzis restitutum praemii (*Risforno*) locum habeat.

ALLGEM. LANDR. &c. §. 2080.

cf. H. A. O. T. XIV, a. 4.

statim communicandum est, a) 9) Quando quis plures merces navī imponit, quarum periculum pro parte ad semetipsum, pro parte vero ad adsecuratorem spectat, nominatim indicandae sunt res in adsecurationem deductae. Neque minus accurate consignanda sunt ea, quae ad adsecurationem in diversis locis initam pertinent, b)

Omnibus hisce casibus rei adsecratae significatio in polizzae litteris omīssa, tantum efficit, ut adsecurator ab obligatione suscepta plane liberetur.

§. 13.

III. *Tempus, quo navis a loco, ubi periculum incipit, abiit, vel abitura est.* c)

Hocce scire, multum adsecuratoris interest, quia magnitudo periculi suscepti magnam partem inde pendet.

Majus enim periculum adsecuratori timendum est, si hyemali, minus vero, si aestivo vel potius vernali tempore abierit navis, neque praemium in casu posteriori promissum, periculo in priori suscepto par habendum est.

Qualicumque igitur contractu adsecurationis inito, ex polizza, super eodem confecta, constare debet, utrum navis, mercibus omnibus ipsi jamjam impositis, ad cursum parata exstet, an & quamdiu

a) MAGENS p. 14.

b) H. A. O. T. IV. a. 14. EME-
RIGON T. I, Ch. 10. S. 7.

c) H. A. O. T. IV. a. 12. SCHWED.
A. O. a. IV. n. 5. Danz. Will-
kuehr Th. I, c. 4.

a loco impositionis mercium jamjam abierit, & quoniam in loco adhuc commoretur. Si nulla harum rerum, mentio facta est, navis, ex nuperrimis litteris, quas adsecuratus tempore contractus super ea vel accepit, vel saltem accipere potuit, adhuc in loco operationis fuisse creditur. a)

Adsecuratus autem, si sciens, navem tempore contractus a loco operationis jamjam abiisse, hac de re adsecuratorem haud facit certiores, adsecuratio nulla est, totumque praemium adsecuratori cedit. Neque consistit adsecuratio tempore, quo navis abire debebat, sive dolo, sive culpa adsecurati dilato. Nulla vero adsecurati culpa interveniente, quodsi iter differatur, adsecurator haud quidem ab obligatione suscepta liberatur, attamen pro majore periculo, inde parato, majus etiam praemium poscere potest. Hinc prudenter agunt, qui praemii incrementum, cui tali casu locus esse debeat, omnem in eventum, in adsecurationis contractu definiunt, b)

§. 14.

IV. *Initium & finis periculi, ab adsecuratore suscepti.*

Adsecurator plerumque omne omnino periculum, in aliqua itineris parte rei adsecurate imminens, in se recipit, ita ut de periculi tempore in polizza nihil definiatur. Interdum tamen contingit, ut illud non, nisi in certum aliquot temporis spatium certosve menses ab adse-

a) H. A. O. l. c. a. 13.

b) BUESCH Th. II. p. 70. §. 13.

ALLGEM. LANDR. §. 2126. -
2129. seq.

adsecuratore suscipiatur. a) Quo facto, tempore hoc effluxo adsecuratio statim finitur, quamvis iter nondum sit confectum, neque adsecurator ad periculum in longius tempus suscipiendum cogi potest, nisi in polizza aliud constitutum sit. Rarissime autem occurrunt ejusmodi adsecurationes in certum tempus factae, quippe quae litibus praebent occasionem exoptatissimam. Haud raro scilicet dubitatur, quin damnum quoddam intra tempus conventum acciderit; ut & disceptatur, num istud restituere teneatur adsecurator, quod intra adsecurationis quidem tempus natum, post illud autem re vera perfectum est. b) Si nihil omnino de periculi tempore inter partes definitum est, in totum iter, donec scilicet in certum quendam locum navis pervenerit, facta censenda est adsecuratio, ita ut adsecuratoris periculum a momento illo initium capiat, quo merces a terra ablatae sunt. Quid? quod adsecurator vel istud damnum restituere tenetur, quod mercibus, quum navi imponerentur, eorum culpa datum est, quibus hoc negotium demandatum erat. Nec aliud obtinet intuitu detrimenti, quod merces naviculis illis, quorum ope ad naves ipsas deportantur, illatae patiuntur. c) Quibusdam vero in locis non, quam primum a terra ablatae sunt merces, sed a certo tantum loco, ad quem adsecuratus istas advehi curare tenetur, adsecuratori cedit periculum. d)

In

- a) H. A. O. T. V. a. 15. Talis
 mensis 30 diebus constat.
 b) Exempla vide apud ENGEL-
 BRECHT in Wesketts Theorie
 und Praxis der Assecuranzen,
 B. III. Abth. 2. p. 67.
 c) H. A. O. T. V. a. 11, Amst.

- A. O. a. 5. Rotterd. a. 46. 47.
 BUESCH. l. c. p. 66. §. 12.
 d) Exceptio est in polizzis Lon-
 dinensibus, ex quibus periculum
 incipit a momento, quo mer-
 ces navi ipsi impositae sunt,
 v. MAGENS p. 50.

In navis ipsius adsecuratione periculum incipit a momento, quo ipsi vel saburra, vel merces impositae sunt. a)

§. 15.

Quoad finem periculi suscepti distinguendum est inter adsecurationem super mercibus & navi ipsa initam.

In mercium adsecuratione finitur illud, b) ex quo merces navi impositae in loco iisdem exonerandis destinato, ad terram deportatae sunt, quod quidem absque ulla mora fieri debet. Quo minus igitur hac in re peccetur, in pluribus adsecurationum ordinationibus certum exonerationis perficiendae tempus definitum est. c) Quod quidem quum saepius nimis angustum sit, nec non dies sanctae passim exonerationem vel profus impediunt, vel difficillimam reddunt: optime sane sibi consulunt, qui in ipso adsecurationis instrumento exonerandae navis spatium adcurate definire student. d)

Quodsi contra navis ipsa in adsecurationem recepta est, adsecuratoris periculum durat, donec illa in locum definitum advecta, vel mercibus, vel saburra exonerata est. e) Nave autem aliqua, ab altero quoad abitum, ab altero quoad reditum adsecurata, huius quidem periculum incipit a momento, quo merces navi redeunti impositae sunt, quamvis

a) ENGELBRECHT l. c. p. 69.

b) v. §. anteced.

c) Ex Adsecurat. Ordinatt. *Londinenji & Hispanica* 24 horae, ex quo navis in portu ancoras iecit, ROTTEROD. T. XIX. 14. dies profectae, ex AMSTELOD.

a. 6. dies 21. perficiendo huic negotio definitae sunt.

d) MAGENS p. 51. c. 34.

e) H. A. O. T. V. a. 12. Büsch l. c. p. 67. KLEFFER Samml. der Hamb. Gesetze, T. VII. p. 333.

quamvis eadem rebus adportatis nondum exonerata sit, durat vero illud, usque dum navis ad locum, unde exiit, redierit, exonerataeque sint merces, a) Quae quum ita sint, haud raro accidit, ut navis, si merces ipsi redeunti imponendae adhuc desint, per hocce tempus plane non adsecurata sit habenda.

Si polizae nuda addita est clausula: *Cum vel sine praesidio*, praemium, simulac navis, quomodo etiam hoc factum sit, in locum destinatum pervenerit, ad adsecuratorem omnino pertinet. b)

§. 16.

V. *Locus & impositionis & exonerationis mercium.*

Adsecurator istud modo damnum restituere tenetur, quod in certo itinere datum est. Hinc locorum, ubi merces navi imponendae & exonerandae sunt, in adsecurationis instrumento mentionem fieri opus est. c) Sub emporiis vero, quae forsan in polizza laudantur, non semper ipsae urbes mercatoriae intelliguntur, verum etiam loca, iisdem adjacentia, in quibus vel impositio, vel exoneratio mercium fieri solet. d) Quodsi vero alteri locorum cum altero ratione periculi, ab adsecuratore suscepti, quidquam discriminis intercedit: adsecurator, damnum alio, ac illo loco, qui ex polizza impositioni vel exonerationi destinatus erat, navi dato restituere non tenetur, licet loca ipsa, de quibus sermo est, quam maxime sibi sint vicina. e)

Super

a) H. A. O. T. V. a. 4.

b) H. A. O. T. IV. a. 4.

c) H. A. O. T. I. a. 4. n. 4. FR.
SEER. c. 6. a. 3. MIDDELBURG
A. O. n. 9. ROTTERD. A. 72.

SCHWED. A. O. a. 4. §. 2. n. 4.

d) EMERIGON ch. 36. p. 54. AM-
STERD. A. O. a. 4.

e) KLEFEKER T. VII. p. 458.

Super navi, quae in plura loca tendit, si adsecuratio inita fuerit, quicumque horum locorum, quid? quod vel is nominatim commemorandus est, qui in omnem eventum fortassis peti possit. In mercium autem adsecuratione, quae in proximo loco exoneranda sunt, ea non, nisi hujus loci adpellatione indigent. Quaecumque vero in ulteriora loca spectant, eorum causa vel omnes, qui ante exonerationem a nave tanguntur, portus laudandi sunt. a)

Quando navis, sciente adsecuratore, portum ingreditur isto, ad quem secundum polizzam illam tendere oportebat, propiorem, adsecuratoris periculum statim finitum est. b) Fingas autem, vel propterea, quod navis propinquiorem portum petiit, damnum illi illatum esse, hujus tamen reparatio ad adsecuratorem non pertinere videtur, quippe qui ex polizza, stricte, immo ad verbum interpretanda, non hujus, sed longe alius itineris suscepit periculum. Nec portus ingressi propinquitas hac in re quidquam mutat, praesertim quum fieri potuisset, ut periculum, licet mero casu datum, non acciderit, nisi iter mutatum fuisset. c)

Quidquid autem periculi damnae navis, antequam a recta deflexit via, passa est, adsecurator restituere tenetur. Nec aliud locum habet, ubi nauta, vel incito aut invito adsecurato, vel dura necessitate coactus persecutus est, salvus tamen illo casu contra nautam manet regressus. d)

Quini-

- a) Büsch l. c. p. 60.
 b) H. A. O. T. VII. a. 5.
 c) Diff. MAGENS p. 55. c. 38
 KLEFEKER p. 476.

- d) L'ORDONN. LOUIS XIV. l. III.
 t. 6. a. 36. AMSTERD. A. O. a. 6.
 SCHWED. SEER, a. 51. H. A. O.
 T. VII. a. 5.

Quin imo expresse in polizza notandum est, an nautae porum, quem in itinere tacturus est, praeter necessitatis casum ingredi liceat.

Si in polizza locus exonerationis alternative definitus est, adsecurator ab obligatione suscepta statim liberabitur, ex quo navis, ad alterutrum locum advecla, exonerata fuerit. Tantum enim abest, ut uterque locus ingredi possit, ut super altero, qui relictus est, nova plane ineunda sit adsecuratio. i) Pluribus vero locis, quos navis petitura est, in adsecurationis instrumento copulative positus, antequam adsecurator ab obligatione suscepta liberatum se judicare possit, nempe utrumque locum ingressam esse oportet. k)

Interdum etiam, quamvis rarissime contingat, adsecurator suscipit navis periculum, quocumque etiam ejus iter tendat, loco aliquo prorsus haud definito. Oritur hic quaestio, num tali casu ad adsecuratorem pertineat vel illud damnum, inde natum, quod merces deportatae vetitae fuerint in loco, quem navis ingressa est. Quod quidem negandum arbitror, quoniam nec ad incogitata consensum trahere, neque suspicari possimus, adsecuratorem olim vel ad hoc periculi genus respexisse idemque subire voluisse.

§. 17.

VI. Nomen nautae & navis.

Conditio ceteraque qualitates navis, quibus & vexillum, quo munita illa est, ligni genus & modus aedificationis adnumerantur,

C

nunc

i) Büsch I. c.

k) H. A. O. T. V. a. 10.

nunc ad augendum, nunc ad diminuendum periculum haud parum faciunt; unde sequitur, ut nec navis, ad quem adsecurator in ineundo contractu respexit, ante ipsius abitum mutari, nec merces in aliam navem imponi possint. Sane igitur quaevis mutatio, ex qualicunque causa incio adsecuratore facta, hujus obligationem non potest non extinguere.

Nave in itinere tempestate iniqua in litus ejecta, vel plane perditam illa sit, vel adeo corrupta, ut ipsius ope iter inceptum prosequi nequeat, utique navis alia ad provehendas merces servatas subrogari potest, quo casu ob mutatam navem adsecurator ab obligatione suscepta nequaquam liberatur, quin potius non omne solum damnum, verum etiam quascunque impensas, intuitu illius factas, rescarcire teneatur. b) Si adsecuratus falsa recitatione qualitatum, quibus navis re vera non gaudet, ad contrahendum alterum induxerit; nulla est adsecuratio, id quod etiam intuitu erroris locum habet, qui utrinque adfuit. Contraria ex parte, falsa nominatio, modo super navi certa inita sit adsecuratio, contractum ipsum non vitiat. c)

§. 18.

Præterea ab integritate nautae, & qua instructus est, rei nauticae scientia, multum periculi dependet, quapropter pro lubitu alterum in alterius locum substituere nefas videtur, quamvis plus arbitrii

a) H. A. O. T. I. a. 14 und 5.
FR. SEER. I. III. t. 6. a. 3.
MIDDELB. A. O. a. 9. ROTTERD.
2, 71, AMST. 2, 2,

b) H. A. O. T. V. a. 18.

c) CAESAREGIS Disc. I. p. 139.
ALLGEM. LANDR. I. c. §. 2075.

bitrii relicum sit adsecuratis hac in re. Necessitate igitur, alioue causa jubente, adsecurato quidem in locum prioris nautae alium surrogare licet. Ne vero adsecuratoris conditio hinc durior evadat, non omni modo diligentia alterum nautarum pro altero substituere, verum etiam adsecuratorem, quam primum fieri potest, hac de re certiores reddere tenetur adsecuratus.

Interdum etiam clausulam: „*Oder ein andrer fuer ihn*” polizzae adjectam invenimus, quo facto, quae ad nautam pertinent, profus in arbitrio adsecurati posita censentur, ita tamen, ut in eligendo illo debita adhibeatur diligentia.

Ad nautam ipsum quod spectat, hic non, nisi ex justa causa alium sibi substituere potest. Quod si tamen fecerit, adsecuratori merito obligatus redditur.

§. 19.

VII, *Valor rei adsecratae.*

Adsecurationis contractus originem si respicis, nil, nisi avertendi periculi remedium praebere debet; quapropter nemini licere videtur, plus adsecurare ejus rei pretio, quae periculum subitura est. Quae quum ita se habeant, navis vel merces adsecratae semper in polizza taxandae sunt, quo damni restituendi probatio facilius aliquando evadat.

C 2

Licet

a) H. A. O. T. I. a. 4. MIDDELBURGER A. O. a. 9.

b) BUESCH I. c.

c) H. A. O. T. I. a. 5. l'Ordonn. de Louis XIV. L. III, t. 6, a. 14.

Licet igitur plures adsecurationis ordinationis caute sanxerint, ut in omni polizza rei adsecuratae valor taxetur; a) nec desunt tamen leges, ex quibus penes adsecuratos est, utrum nuda aestimatione, an expressa taxatione uti velint.

Quum praemium, quod adsecuratori praestatur, valori, in polizza designato, par sit; adsecuratoris, nisi fraus intercedat, nihil sane interest, an res adsecurata vero majorive pretio aestimetur. Dantur vero casus, quibus omissa rei adsecuratae taxatio adsecuratori detrimento esse potest, quod quidem in ipsius navis adsecuratione accidit, ubi magister navis hunc in finem rem adsecuratam majori aestimaverit pretio, ut, consentiente nauta, istam perire curaret. Idem in mercium adsecuratione contingit, si adsecuratus solus totam navem mercibus oneraverit, quarum verum pretium adsecurator scire haud potest. b) Ceterum unicuique non rei modo ipsius valorem, sed omnes etiam expensas, hujus causa factas, e. g. praemium adsecurationis, in conventionem deducere licet. Si quis denique in polizza, rerum adsecurarum taxatione destituta, plus adsecurare curaverit, quam in navem illatum est; praemium pro iis, quae navi haud imposita sunt, datum, deductis $\frac{2}{3}$ pro C. repeti potest. Quae quidem repetitio cessat, quando adsecurationis instrumentum rei adsecuratae taxationem continet. c)

§. 20.

a) AMST. A. O. a. 22. SCHWED.
A. O. a. 4. §. 2. n. 2. DAN-
ZIGER WILK. Th. I. c. 4.

Absehn. Io. a. 3.
b) BUESCH. I. c. §. 7. p. 55.
c) H. A. O. T. VI. a. I.

VIII. *Praemium, a contrahentibus constitutum, vel solutum, vel
adhuc solvendum.*

Sub praemio pretium periculi, ab adsecuratore suscepti, intelligitur, quod pro hujus magnitudine nunc majus, nunc minus est. Quantitas ipsius nec ulla lege definitur, nec definiiri potest, quamvis istud semper conjunctum esse debeat proportione aliqua cum suscepto periculo. Plerumque autem praemium in pecunia numerata consistit. a)

Contractus adsecurationis natura fert, ut ad perficiendam obligationem, ab adsecuratore susceptam, statim post initum contractum ipsi tradatur praemium, praesertim quum hic in polizza, se istud accepisse, fateatur. Nec pristinis temporibus ab hac lege recesserunt contrahentes, quae tamen nostra aetate non amplius custoditur. b) Paucae nimirum exstant adsecurationum ordinationes, in quibus certum definiatur tempus, intra quod praemium solvendum sit; c) neque ejusmodi leges scriptae attenduntur, neque attendi possunt. d) Adsecurator vero licet praemium, quod accepisse fatetur, in effectu haud acceperit; propterea tamen ab obligatione suscepta non liberatur. Ex quo facile intellectu est, cur, cl. Büsch teste, nullum apud nos inveniatur exemplum, quo adsecurator non soluti praemii exceptione usus sit.

Quod

- a) Exceptionem v. in Allgem.
Landr. §. 2107.
b) EMERIGON T. I. p. 62.
c) ALLGEM, LANDR, §. 2067.

- d) KLEFKER T. VI. p. 374.
Causas refert BUESCH l. c. quare
etiam T. XXIII. a. 7. und 9.
hodie cessare videntur.

Quod restat, per proxenetam, qui adsecurationis contractui ineundo operam suam ministravit, adsecuratori recte traditur praemium, si hic illi fidem dederit, neque ab adsecurato quidquam peti potest, si praemium praefiterit proxenetae, qui postea foro cessit. Eodem autem nondum soluto, adsecuratori omnino obligatus manet adsecuratus.

§. 21.

IX. Susceptum periculum.

Adsecurator in adsecurationis contractu omne periculum suscipit, quod alioquin adsecuratus ipse subiisset. a) Atque huc spectant, quae polizzis inferi solent, verba: „Wir (Asscurateur) setzen uns „völlig in den Platz von besagtem Herrn Asscurirten, um denselben „von allem solchen Schaden sicher zu stellen.“

In definiendo autem hoc periculo cujuscumque loci leges fedulo inspiciendae sunt, ut quae pro diversitate sua nunc plus, nunc minus sub illo comprehendi jubent; licet ex plurium adsec. Ordin. verbis colligi possit, vel de inopinatissimo casu adsecurationem intelligendam esse. b) Quae licet ita sint, nihilominus tamen saepe accidet, ut adsecuratores a suscepta obligatione vel eo sese liberare conentur

a) H. A. O. T. V. a. I. L'ORDONNANCE DE LOUIS XIV. l. III. t. 6. a. 26. AMST. A. O. in f. MIDDELB. A. O. in f. ROTTERD. a. 42.

b) H. A. O. l. c. ROTTERD. l. c. GROLLMANN Diff. de Jure adsec. S. 2. §. 9. BOEHMER Diff. de discrimine tempestatis marinae c. 3. §. 7. CRON. c. 3. §. 20.

nentur, quod initi contractus tempore de hoc illove genere periculi cogitatum aut cogitari potuisse negent, c)

Sunt autem certa damna, a quibus reparandis ipsae leges liberum reddunt adsecuratorem. Quoties e. c. merces corruptibiles internum detrimentum ceperint, quin ideo profus interiere; periculum hoc adsecurato ipsi subeundum est. Navis autem cursu, fatali casu impedito, si quid detrimenti ad merces inde venerit, ab adsecuratore restituendum est. d) Porro adsecurator nihil periculi subit, si navis gelu consistat vel, ad servandum sese, portum ingrediatur quendam, ita, ut ne impensarum quidem, per cominationis dies factarum, respectus habeatur, e) Idem obtinet intuitu mercium, pecuniae atque argenti, eam ob causam a fisco ereptarum, quod illae sive ab adsecurato ipso, sive eo sciente a nauta in telonio occultatae fuerint, f) Nec adsecurator ad impensas tenetur, propterea factas, quod navis ob contagium extra portum per tempus legitimum agere debuit; g) neque quidquam periculi restituitur ab illo, inde profecti, quod personae privatae ob ea, quae magistris navis credidere, sive navem ipsam, sive merces detinere, curaverint. Denique nihil damni mercibus, quorum in polizza citra legis dispositionem expresse mentio facta non est, illati, aut ex adsecurati dolo profecti, ad adsecuratorem pertinet. h)

§. 22.

c) BUESCH l. c. p. 65.

d) H. A. O. t. V. a. 7. SCHWED. A. O. a. 6. §. 13. Huc etiam pertinet, si mures, ratti vermesve merces corruerint.

e) H. A. O. t. V. §. 6.

f) H. A. O. l. c. Schwed. a. 6. §. 9. SANTERNA de adsecur. p. 4. n. 17.

g) H. A. O. T. V. a. 6.

h) H. A. O. T. V. a. 5. SCHWED. a. 6. §. 10.

In ipsius autem navis adsecuratione ea damna non restituntur, quae ex usu ordinario ad ancorale aliamve navis partem pervenerunt. i)

§. 22.

X. *Ceterae conditiones, quas contrahentes polizzae adjiciunt.*

Utique contrahentibus non a solitis modo conditionibus recedere, verum etiam tales adjicere licet, quae typis expressis contradicunt. a) Ad has autem quod pertinet, multum omnino interesse puto, utrum adsecurationis contractus exempla, functioni publicae inserta, non nisi consilii virtute gaudeant eumque potissimum in finem data sint, ne litium decidendarum regula desit: an vero illa directe legum prohibitarum aut praeeptivarum naturam sequantur, ita ut contrario locus dari nequeat. b) Ab illis quidem partibus recedere licet, his vero strenue obtemperandum est. c)

Simulac contractus adsecurationis perfectus est, non nisi ex omnium contrahentium consensu unus alterve in polizza quidquam mutare, illive addere potest. d) Ac si unius objecti periculum a pluribus susceptum est; ratione ejus, qui summam promissam subsignavit, contractus jamjam perfectus est, quamvis ceteri promissa sua haud subsignaverint. Hinc ille nunc quidem neque a contractu recedere,

i) VERSUCH UEBER ASSEC. p. 60.

a) H. A. O. T. IV. a. 1. Sed ex ANTW. A. A. O. a. 2. nullae conditiones addi possunt exemplo, nisi quae auctoritate publica munitae sunt.

b) ill. POPPE Diff. cit. p. 36. §. 3.

c) PHIL. VERORD. v. 1570. a. 2. MIDDELB. A. O. a. I. NEUSTE ROTTERD. A. O. a. 74. 75. AMST. A. O. a. 1.

d) H. A. O. T. I. a. 5.

dere, nec novas conditiones addere potest; quippe quum ad perficiendam ipsius obligationem ceterorum adsecutorum subscriptione nequaquam opus sit. a) Interdum etiam inito contractui subscriptaeque polizae consentientibus adsecutoribus novae adjiciuntur conditiones, quae tamen eos modo tenent, a quibus subscriptae sunt.

§. 23.

XI. *Nomen proxenetæ, cujus ope adsecuratio inita est.*

Negotiatoribus omnino integrum est, spreto proxenatarum usu, adsecurationis contractum per semetipsos inire. b) Quum autem nunc ingens rei adsecuratee valor, nunc iniqua tempestas, aut simile quid in causa sit, cur adsecurationes non, nisi multo negotio perfici possint, illae plerumque proxenatarum ope conciliantur. Id quod Hamburgi per juratos proxenetæ fieri oportet. c)

Horum autem officii summa huc fere redit, ut quoscunque adsecurationis contractus, ipsorum auxilio conciliatos, libro proxenetico tam accurate inscribant, ut nihil desit, quod ad negotii probationem pertinet. Pro praestitis operis, contractu perfecto, ab adsecuratore regulariter $\frac{1}{4}$ pro C., ab adsecurato $\frac{1}{3}$ pro C. solvuntur, nisi quod ubi praemium quinquagesimam pretii rerum adsecutarum partem haud superat, merces proxenetica a solo adsecuratore praestanda sit.

§. 24.

e) EMERIGON T. I. p. 44.

f) H. A. O. T. IV. a. 2.

a) H. A. O. T. XXIII. a. I. 2.

BUESCH p. 74. §. 16.

b) H. A. O. I. c.

c) H. A. O. T. XXIII. a. 2. AMSTERD. A. O. a. 38. 39. MIDDELB. A. O. a. 10. ROTTERD. a. 78.

XII. *Obligatio adsecurati cuncta, quae intuitu rei adsecuratae comperta habet, cum adsecuratore communicandi.*

Obligatio, de qua hic sermo est, eo in primis nititur, quod adsecuratus fuso literarum commercio auxiliante & citius & facilius, quam adsecurator, de nave mercibusque adsecuratis certior fieri potest. a)

Quaecumque autem de rebus adsecuratis cum adsecuratore communicanda sunt, huic per proxenetam indicare, libroque, qui ejusmodi in usum in scriptorio adsecuratoris positus est, accurate inscribi solent, additis simul, quae proxeneta penes se habet, documentis, b)

XIII. *Tempus, intra quod damnum restituendum est.*

Temporis spatium, intra quod damnum rei adsecuratae datum, refarciendum est, pro casuum varietate varium est.

1. Si tota navis periit, aut intercepta est, ne ullis quidem mercibus servatis, adsecurator, nuntio super casu hoc fatali per proxenetam accepto, duobus mensibus effluxis restituere tenetur damnum, quatenus illud satis certum est. c)

2.

a) H. A. O. T. XIV. a. I. t. XVI. a. I.

b) BUESCH l. c. p. 71.

c) H. A. O. T. XVI. a. I. Contra damnum hoc ROTTERD. A. O. a. 68. COPENHAG. A. O.

post unum mensem elapsum, AMSTERD. A. O. a. 28. MIDDELB. A. O. a. 26. simulatque illud probatum est, restituere jubent, FR. SEER. l. III. t. 6. a. 44.

2. Damnum, ex nave ab adsecurato derelicta, ortum post duos menses, momento illi, quo adsecurator navis derelictae certior reddebatur, proximos refarciendum est. Solvendae autem sunt hocce casu 92 pro C. a)

Damno intra definitum tempus haud pensato adsecuratus, quatuordecim menses, ex quo navis abiit, computandos, opperiri debet. Quibus quidem effluxis adsecurator totam damni summam restituere, quid? quod adsecurato propterea satisfacere tenetur, b)

3. Reliqua damna & havaria, si intra Europam data fuerint, intra unius anni, sin minus, intra duorum annorum spatium, a damni dati die computandum, refarcienda sunt. c)

4) Saepe vero longiora iis, quorum mentionem feci, elabuntur tempora, usque dum adsecutores damnorum restituendorum obligationem adimplere valeant. Id quod accidit, quum documenta, ad probandum damnum necessaria, adsecurato non statim praesto sint.

§. 26.

XIV. *Dies, qua polizza subsignata est.*

Re vera tempus subsignationis nil facit ad contractum. Sunt tamen casus, quibus illud polizzae necessario est adjiciendum.

D 2

I. Bis

- a) H. A. O. T. II. a. I. SCHWED. A. O. a. 11. §. 2. ex 4 mensibus: ROTTERD. A. O. a. 68. statim a tempore notificationis: MIDDELB. A. O. a. 12. AMSTERD. a. 33.
b) H. A. O. T. XI, a. 2,

- c) H. A. O. T. XVII, a. I. AMST. a. 50. EX MORE MARITIMO SUED. c. 6, 12. adsecurator, qui intra legitimum tempus haud solvit, 12. pro C. per annum praefare tenetur,

§. 26. Bis quidem unam eandemque rem adsecurari non posse, supra jam monui. Si quis vero ob dubiam adsecurationem jamjam initam, aut errore ductus curaverit, ut res aliqua bis, eaque in diversis locis adsecuraretur, tantum omnino abest, ut adsecuratus pro lubitu definire queat, quaenam harum adsecurationum servanda tollendave sit, ut ne praemii quidem quantitas alicujus momenti habeatur, sed quocunque casu polizza, quae prior subsignata est, consistat, posterior vero per Risorio tollatur. a) Cui quidem legi si adsecuratus haud obtemperaverit, posterior adsecurationis contractus ipso jure nullus est, quid? quod adsecuratus totum retinet praemium. b)

2. Deinde subsignatae polizae tempus, eum in finem notandum est, ut inde probare possimus, adsecuratum tempore contractus jamjam scivisse, rem adsecuratam esse deperditam. c)

3. Denique prioritatis hypothecae in plurium polizzarum concursu recte definiendae causa subsignatione diei opus est.

§. 27.

XV. *Nomen adsecuratorum una cum summa, a singulis adsecurata, sub omnium bonorum cautione promissa.*

Plures adsecutores, qui in una eademque polizza rei cujusdam periculum pro parte susceperunt, ne in solidum obligatos credas. Scilicet

a) H. A. O. T. VI. a. 3. l'ORD.
PHIL. II. a. 14. STRACCHA gl.
3. n. 3. STYPMANN p. 4. c. 7.
n. 506. p. 472. KURICKE Dia-

triba de adsec. §. 4.
b) H. A. O. I. c.
c) BUESCH I. c.

Scilicet quis eorum non, nisi de summa, de qua cavet, tenetur. Damnum itaque inter omnes ita dividendum est, ut singulus, absque ullo temporis respectu habito, pro summa suscepta datum periculum restituat. a)

Quoad hypothecam, quam adsecutores adsecurato constituunt, inter adsecutores privatos atque adsecurationis societatem distinguendum est. Illi omnibus suis bonis; sociorum vero quisque, non, nisi pro rata bonorum in societatem illatorum (*Abtien*) cavet; id quod a societatis procuratore polizzam subscribente adnotandum est.

§. 28.

Enumeratis polizzarum requisitis, restat, ut de ipsarum interpretatione atque vi pauca addantur. Stricte illa semper interpretanda est, ita, ut e. g. adsecuratione navis in genere facta, haec non, nisi quoad abitum, minime vero quoad reditum adsecurata censetur. b) Aeneas autem verborum sensus adsecurationum ordinationibus, consuetudini & naturali aequitati convenienter interpretandus c) & in dubio contra eum facienda est interpretatio, qui, a solitis recedens conditionibus, alias in suam ipsius utilitatem contractui adjecit, ideoque clariori sermone uti debuisset. d)

Ceterum, quisquis adsecurationis contractus, ab iis, qui in diversis plane locis vivunt, diversisque adsecurationum ordinationibus utuntur,

D 3

a) H. A. O. T. VI. a. 2. VERORDN. PHIL. II. a. 13. MIDDELB. A. O. a. 25. AMSTERD. A. O. a. 24. SCHWED. A. O. a. 552.

MAGENS p. 15. c. 14. ill. POPPE in Dissert. p. 20. §. 8.

b) STRACCHA de adsec. gl. 2. n. 3.

c) POPPE in Diss. cit. p. 37.

utuntur, initus, secundum jura ejus loci dijudicatur, quo initus & perfectus est. Perfectae vero adsecurationis locus ille adpellandus, in quo subsignata est polizza. Hic vero si peculiaris adsecurationis ordinatio haud vigeat, legem, quam partes sequi velint, in polizza definiiri oportet. Sic olim Hamburgi jura civitatis Antwerp. sequebantur.

§. 29.

Vis polizae, secundum formam a legibus praescriptam confectae, eo consistit, ut damno rei adsecratae dato, ex illa conveniri possit adsecurator. Actio autem, adsecurato competens, decem annorum spatio apud nos praescribitur, a)

Ad processum adsecurationis quod attinet, summarium quidem, neque tamen processui cambiali equiparandus est. b) Damnum illatum ejusque communitio unoquoque casu, probatione indigent, unde satis adparet, instrumentis guarentigatis neutiquam adceseri posse polizzam. c) Illud etiam monendum videtur, omnes lites, super adsecurationis negotia ortas, sub poenae centum thalerorum comminatione, priusquam in judicium Admiralitatis deducantur, ad arbitros esse deferendas. d)

d) l. 39. ff. de pactis SCHOTTELIUS de singulis in Germania iuribus c. 23. §. 5. SANTERNA de adsec. p. 3. n. 38.
*) H. A. O. T. XVII. a. 2.

b) KLEFKER T. VII. p. 579. 582.
c) KLEFKER l. c.
d) H. A. O. T. XIX. articul. I. seqq.

T H E S E S.

1. *Negotiorum gestor culpam praestat levissimam.*
 2. *Lite, per juramentum delatum decisa, compensationi impensarum processus indistincte locus est.*
 3. *Tortura haud in totum abroganda.*
 4. *Libertas, scripta prelo committendi, non est restringenda.*
 5. *Principi evangelico haud competit jus, verbi divini ministros ad certa symbola obstringendi.*
 6. *Delatio juramenti in causis matrimonialibus indistincte locum habet.*
 7. *In contractu aestimatorio dominium non transfertur.*
-

Kg 4999. 3to

ULB Halle 3
004 526 201

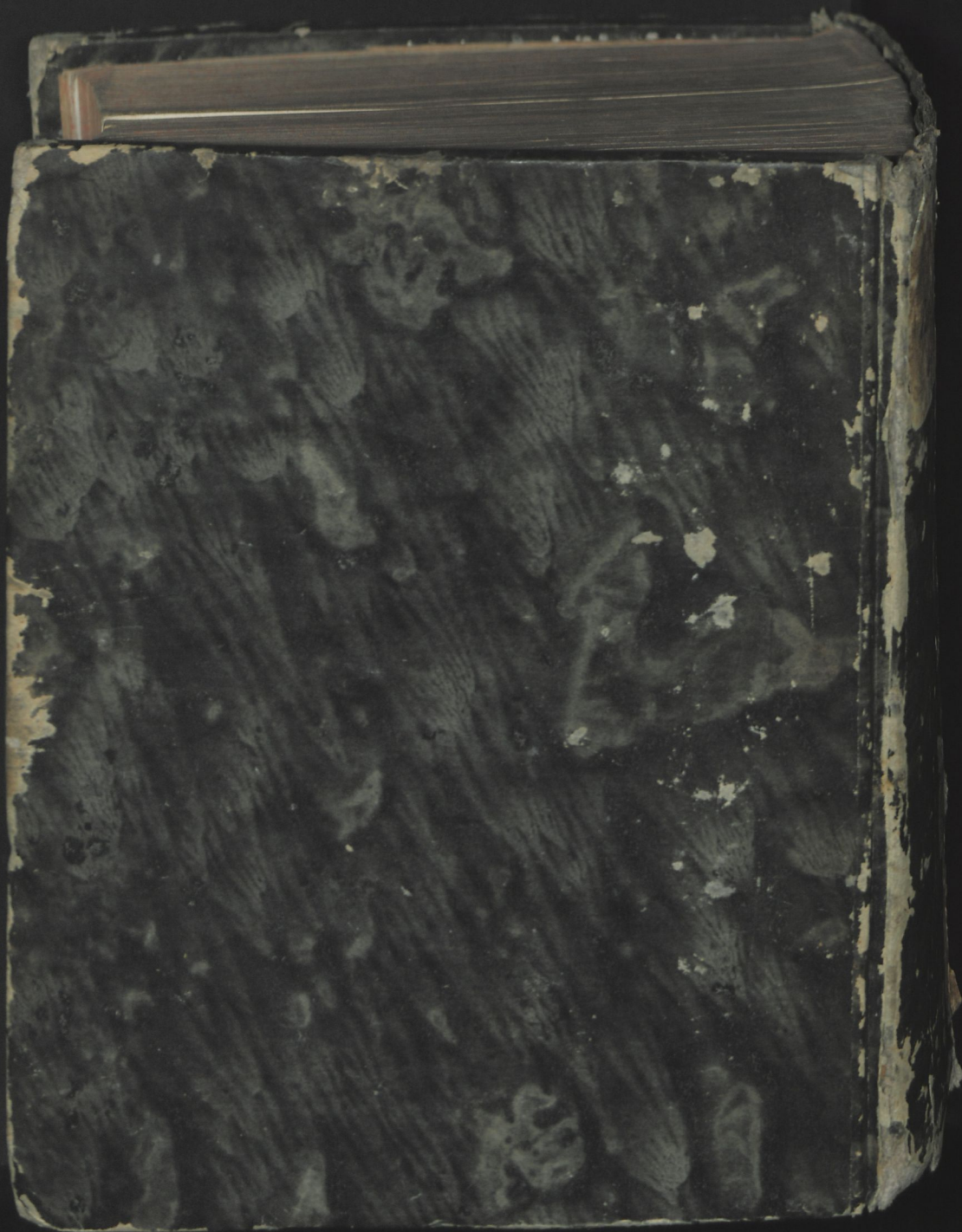

f

5b

1017

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE
INDOLE ATQVE EFFECTIBVS
INSTRUMENTI ADSECVRATIONIS
QVOD VULGO
POLIZZAM

VOCANT
PRAESERTIM EX JVRE HAMBVRGENSI
SPECTATI

QVAM
AVCTORITATE INCLYTI JVRECONSVLTORVM
ORDINIS

IN
ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

PRO
SVMMS-IN VTROQVE JVRE HONORIBVS
RITE OBTINENDIS

DEFENDET
DIE V APRILIS MDCCLXXXVI.

JOANNES MATTHIAS HASSE
HAMBVRGENSIS.

GOTTINGAE
TYPIS H. M. GRAEPE, ACAD. TYPOGR.